

agga furtes peame üht aego juttustama, et sest lapselikust ellust ja usust, mis nende es-
siwannematel olli, ikka enam tagganesid, ja
ni seggaseks läksid, et enam ei oskand taewa
ja ma lojat ükspäinis kummardada. Ebba-
jummalate tenistus wöttis ikka enam wõi-
must, ja sedda au, kitust ja tanno, mis Jum-
malale tulles anda, sedda andsid nemmad tem-
ma teggudele. P a b i l o n i -rahwas kummardasid päikese, ku ja taewa-tähtede ette: sest
et selle wallemõtlemisega endid petsid, et
neid, mis Jummalat kätte tööd on, arwasid
wäggewaid ja heateggijaid jummalaid olle-
wad. Muil mail olli ja on praegogi weel
mitto teist wöderast jummalatenistust wallitse-
mas, kellest pühha kirri ka mõnda nimmetab.
Egiptuse-rahwas kummardas kui jummalat
üht sönni, Apis nimmi, sest et seälitse põllo
harrija rahwal parremat koddo-ellajast ei wõi
olla, kui künni-härg. Nende käest öppis
Israeli-rahwas wassikast kummardama, mis-
ka nemmad kõrbes Sinai mäe all, Moselele
suurt pahhandust teggid. Kui nemmad pär-

rast pagganatega, kes nende maga raiastiko
ellasi, läbbistiko käisi, hakkasi P a l l i ehk
Pelli nenda kui A s t a r t e t kummardama,
nende kuiude ette ohwerdama, ja sega-suurt
kahjo ja hädda ennestele saatma. Agga mid-
da alwem ja kahjolisem ebba-jummalatenis-
tus innimestel on, sedda enam ja tännoli-
kumalt tundkem Jummalat armo, mis meid
sesugguse kahjoteggewa ebbausso eest hoiab,
ja meid kõiblikuks teeb, tedda, kui ainust tös-
sist Jummalat, waimus ja tões kummardama.

Se ainus Jummal olled sa
Mi ma peal, kui ka taewas,
Kes löid ja pead ilma, ma,
Ja mindki kaitseb waewas;
Sepärrast sa ka üksine,
Moo Jummal, kelle pole
Mäa murre, wallus foggone
End hoian, — nään so hole.

(Jääd tulleswa aasta peale polele.)